

۵ نکته‌ای که باید در مورد جهنم بدانید

آرون ال. گریوت

از آنجا که موضوع جهنم دشوار است و تأمل درباره آن آسان نیست، بسیاری از افراد داخل و خارج از کلیسا تلاش کرده‌اند این مفهوم را تلطیف کنند، زیرا چگونه ممکن است خدای محبت، انسان‌ها را به چنین مکانی دردناک بفرستد؟ اما خدا از ما نخواسته که او را از مسئولیت جهنم تبرئه کنیم، و او چنین تلطیفی را مجاز نمی‌داند. در حقیقت، آنچه درباره جهنم می‌آموزیم، عمدتاً از عیسی‌ای پرمحبت است، که تعالیم او درباره جهنم بر پایه آموزه‌های عهدعتیق بنا شده و آن را توضیح می‌دهد. در اینجا پنج نکته برای شناخت جهنم آمده است.

۱. جهنم مکانی واقعی با عذابی آگاهانه و بی‌پایان است.

تعلیم نادرستی که به «نیستی‌گرایی» یا «جاودانگی مشروط» معروف است، معتقد است که شریران در داوری نهایی نابود می‌شوند و نیازی به نگرانی درباره‌ی عذاب آگاهانه و ابدی در آخرت ندارند. برخلاف این دیدگاه، کتاب مقدس جهنم را مکانی با عذاب آگاهانه و همیشگی توصیف می‌کند. عذاب‌های جهنم بی‌پایان هستند (یهودا ۱: ۱۳؛ مکاشفه ۲۰: ۱۰). به‌عنوان مثال، در لوقا ۱۶، مرد ثروتمند به‌عنوان کسی که «در عذاب است» (لوقا ۱۶: ۲۳) در هاویه توصیف می‌شود و از وضعیت دردناک خود آگاه است، و بی‌شک ترجیح می‌دهد وجود خود را از دست بدهد تا در این عذاب باقی بماند.

همچنین هیچ پایه‌ی کتاب مقدسی برای «فرصت دوم» وجود ندارد. وضعیت اقامت ساکنان جهنم برای همیشه تثبیت شده است. مرگ لحظه‌ی تغییر دائمی نشانی است. بنابراین، ایده‌هایی مانند اینکه ارواح در جهنم سرانجام نابود خواهند شد (نیستی‌گرایی) یا اینکه به آن‌ها فرصت دومی داده می‌شود، هیچ مبنای کتاب مقدسی ندارند.

۲. جهنم یکی از تنها دو مقصد ممکن برای هر انسان است.

وقتی شخصی می‌میرد، بدنش دفن می‌شود و روحش فوراً به حضور خدا منتقل می‌شود، جایی که یا به بهشت هدایت می‌شود یا به جهنم افکنده می‌شود. اعتقادنامه‌ی وست‌مینستر فصل ۳۳ بخش ۱ این‌گونه توضیح می‌دهد:

«بدن‌های انسان‌ها پس از مرگ به خاک بازمی‌گردند و دچار فساد می‌شوند، اما جان‌های آنها (که نه می‌میرند و نه به خواب می‌روند)، با داشتن یک وجود جاودانه، فوراً به سوی خدایی که آنها را آفریده است، بازمی‌گردند. جان‌های عادلان، که در آن زمان به تقدس کامل رسیده‌اند، به عالی‌ترین آسمان‌ها پذیرفته می‌شوند؛ در آنجا چهره‌ی خدا را در نور و جلال خواهند دید و در انتظار رستگاری کامل بدن‌های خود خواهند ماند؛ اما جان‌های شریران به جهنم افکنده می‌شوند و در آنجا در عذاب و تاریکی

مطلق باقی می‌مانند و تا روز داوری عظیم، نگه داشته می‌شوند. کتاب مقدس به جز این دو مکان، هیچ جای دیگری را برای جان‌های جدا شده از بدن به رسمیت نمی‌شناسد.»

در روز داوری نهائی، هر روحی با بدن خود دوباره متحد خواهد شد. در آن زمان، عادلان به حیات ابدی خواهند رفت، در حالی که شریران به «عذاب ابدی» افکنده خواهند شد (اعتقادنامه‌ی وست‌مینستر فصل ۳۳ بخش ۲). باز هم، به جز این دو مکان، برای روح‌هایی که در قیامت با بدن‌های خود متحد می‌شوند، کتاب مقدس جای دیگری را نمی‌شناسد.

۳. جهنم مکانی برای حضور خشم‌آلود خداست.

جهنم در اعتقادنامه‌ی وست‌مینستر فصل ۳۳ بخش ۲، به عنوان مکانی برای مجازات که «به عذاب ابدی افکنده خواهند شد و از حضور خداوند و جلال قدرت او دور خواهند ماند» توصیف شده است. اغلب جهنم به عنوان مکانی برای جدایی از حضور خدا تصور می‌شود. اما خدا همه جا حاضر است—او نمی‌تواند جایی نباشد. در عوض، کتاب مقدس جهنم را به عنوان تجربه‌ای نه از نبود حضور خدا، بلکه از حضور خشم‌آلود او، نارضایتی و مجازات بی‌پایان او تصور می‌کند. خدای ما، که «آتش سوزاننده» است (عبرانیان ۱۲: ۲۹)، «خشم و غضب» خود را بر شریران در جهنم خواهد ریخت (رومیان ۲: ۸).

اگر این برای مسیحیان ناخوشایند به نظر می‌رسد، به این دلیل است که این جنبه‌ای از خداست که با تجربه‌ی ما از او به عنوان فرزندان محبوبش هم‌خوانی ندارد. آنچه شریران در جهنم تجربه خواهند کرد، خشم خداست که به وسیله‌ی مسیح برای قوم او خاموش شده است، اما واقعیت‌های جهنم برای محکومان از حتی توصیفات نمادین آن نیز دردناک‌تر است، همان‌طور که هر نشانه‌ای تنها می‌تواند به‌طور ناقص یک واقعیت را نشان دهد. شاید توصیفات نمادین کتاب مقدس از جهنم به این دلیل باشد که مجازات بی‌پایان از سوی خدای قدوس، به‌طور غیرقابل‌توصیفی دردناک است.

۴. ساکنان جهنم کسانی هستند که خودشان انتخاب کرده‌اند در آنجا باشند.

جهنم مقصد کسانی است که ترجیح داده‌اند تاریکی را به نور دوست بدارند (یوحنا ۳: ۱۸-۲۱). این ممکن است با فریاد پر از اشتیاق مرد ثروتمند تناقض داشته باشد: «ای پدر ابراهیم، بر من رحم کن و لعاذر را بفرست تا سر انگشت خود را در آب فرو برده، زبان مرا تر کنی، زیرا در این شعله در عذابم» (لوقا ۱۶: ۲۴). اما توجه کنید که مرد ثروتمند ناگهان خدا را نمی‌خواهد؛ او فقط خواستار رهایی از مجازات خداست.

کلونیست‌ها می‌توانند و باید به‌آسانی تأیید کنند که هر شخص در نهایت همان چیزی را دریافت می‌کند که آزادانه انتخاب کرده است—یا پرستش خدا به وسیله‌ی تولد تازه‌ی روح‌القدس یا نفرین خدا. کسانی که در جهنم هستند، نمی‌توانند و نخواهند گفت که این ناعادلانه است، زیرا دقیقاً همان چیزی را دریافت کرده‌اند که شایسته‌اش بوده‌اند و دقیقاً همان چیزی را که انتخاب کرده‌اند. کتاب مقدس در این که جهنم مجازاتی است که خدا بر شریران تحمیل می‌کند و در عین حال مقصدی است که انسان‌ها

آزادانه انتخاب کرده‌اند، تناقضی نمی‌بینند. بنابراین، جهنم نهایت «واگذاری» ما به خواسته‌ها و شهوت‌های جسمانی‌مان است (رومیان ۱: ۲۴).

۵. جهنم با ذات خدا سازگار است.

جهنم لکه‌ی سیاهی بر کارنامه‌ی خدا نیست. این بخشی شرم‌آور از رزومه‌ی او نیست که با هویت واقعی‌اش ناسازگار باشد. نه، جهنم با عدالت مقدس خدا سازگار است که مجازات گناه باید متناسب با میزان گناهکاری فرد باشد. عدالت خدا و نیکوکاری او صفاتی متناقض نیستند. آن‌ها کاملاً با هم سازگارند و بهشت و جهنم جلوه‌هایی از این هماهنگی مقدس هستند. اگر خدا عادل نبود، نیستی‌گرایی، جهان‌گرایی یا هر دیدگاه غیر کتاب مقدسی دیگری درباره‌ی آخرت ممکن بود.

نیکوکاری و عدالت خدا را در کار پسرش در نظر بگیرید. آیا اگر جهنمی وجود نداشت، کار مسیح بیهوده نبود؟ اگر شریران نابود می‌شدند یا به نوعی به بهشت پذیرفته می‌شدند، آیا قربانی مسیح بی‌اهمیت نمی‌شد؟ در واقع، انکار جهنم نه تنها با شخصیت خدا ناسازگار است، بلکه معادل با پایمال کردن پسر خدا است (عبرانیان ۱۰: ۲۹). شخصیت خدا—هم عدالت و هم نیکویی او—اجرای کامل مجازات گناه بر شریران را برای همیشه می‌طلبد.

اگرچه می‌توان مطالب بیشتری درباره‌ی جهنم گفت، اما شاید بهتر باشد به یاد داشته باشیم که توصیفات فراوان کتاب مقدس از جهنم برای بزرگداشت فیض مسیح است که ما را از آن نجات داده است و در ما شوقی برای هشدار دادن به دیگران ایجاد می‌کند تا از دردهای جهنم بگریزند و به مسیح در ایمان و توبه‌ی حقیقی روی آورند.

این مقاله بخشی از مجموعه‌ی ۵ نکته‌ای که شما باید بدانید است.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.

کشیش آرون ال. گریوت، (AaronGarriott@) سردبیر مجله‌ی تبیل‌تاک و استاد کمکی در دانشگاه Reformation Bible College و یکی از رهبران کلیسای پرزبیتری (PCA) در آمریکا می‌باشد.